

Sygn. akt IV CSK 398/16

POSTANOWIENIE

Dnia 25 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku M. Z.

przy uczestnictwie Skarbu Państwa - Starosty O. , Miasta O. , [...] Spółdzielni [...]

w O. , D. Z. K., H. M., A. M., Z. Z. , W. Z., E. S., I. M. M. i M. K.

o stwierdzenie zasiedzenia,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 25 stycznia 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni

od postanowienia Sądu Okręgowego w O.

z dnia 30 grudnia 2015 r., sygn. akt I Ca [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

**2) zasądza od wnioskodawczyni na rzecz Skarbu Państwa -
Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwotę 1800
(tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżąca opiera wniosek o przyjęcie skargi na jej oczywistej zasadności w związku z błędnym ustaleniem spełnienia przesłanek do stwierdzenia zasiedzenia własności nieruchomości.

Stanowiska skarżącej nie sposób jednak podzielić. Skarga kasacyjna zmierza do wykazania, że skarżąca była samoistnym posiadaczem nieruchomości przez niezbędny do tego ustawowy okres 30 lat począwszy od 1 kwietnia 1961 r. Pozostaje to jednak w sprzeczności z jednoznacznymi ustaleniami faktycznymi poczynionymi przez sądy pierwszej i drugiej instancji wskazującymi na to, że posiadanie skarżącej nie miało takiego charakteru. Tymczasem - w ramach zgłoszonych podstaw kasacyjnych - skarżąca nie odnosi się do poczynionych i wiążących ustaleń, próbując koncentrować się jedynie na pojedynczych ustaleniach dla niej korzystnych, pomijając zaś całkowicie ustalenia przeciwnie. W szczególności skarga kasacyjna w całości pomija fakt, że sądy *meriti* wskazały, iż podana przez skarżącą data rzekomego rozpoczęcia posiadania samoistnego nieruchomości została określona całkowicie dowolnie, skoro miała się rozpocząć dzień po dacie, na którą stwierdzono, w innym postępowaniu, zasiedzenie tejże nieruchomości na rzecz uczestnika - Miasta O.. Z ustaleń faktycznych nie wynika zaś w żaden sposób, że od tego dnia nastąpiła zmiana w sposobie korzystania z nieruchomości przez skarżącą.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 520 § 2 w zw. z art. 13 § 2, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

jw

l.n